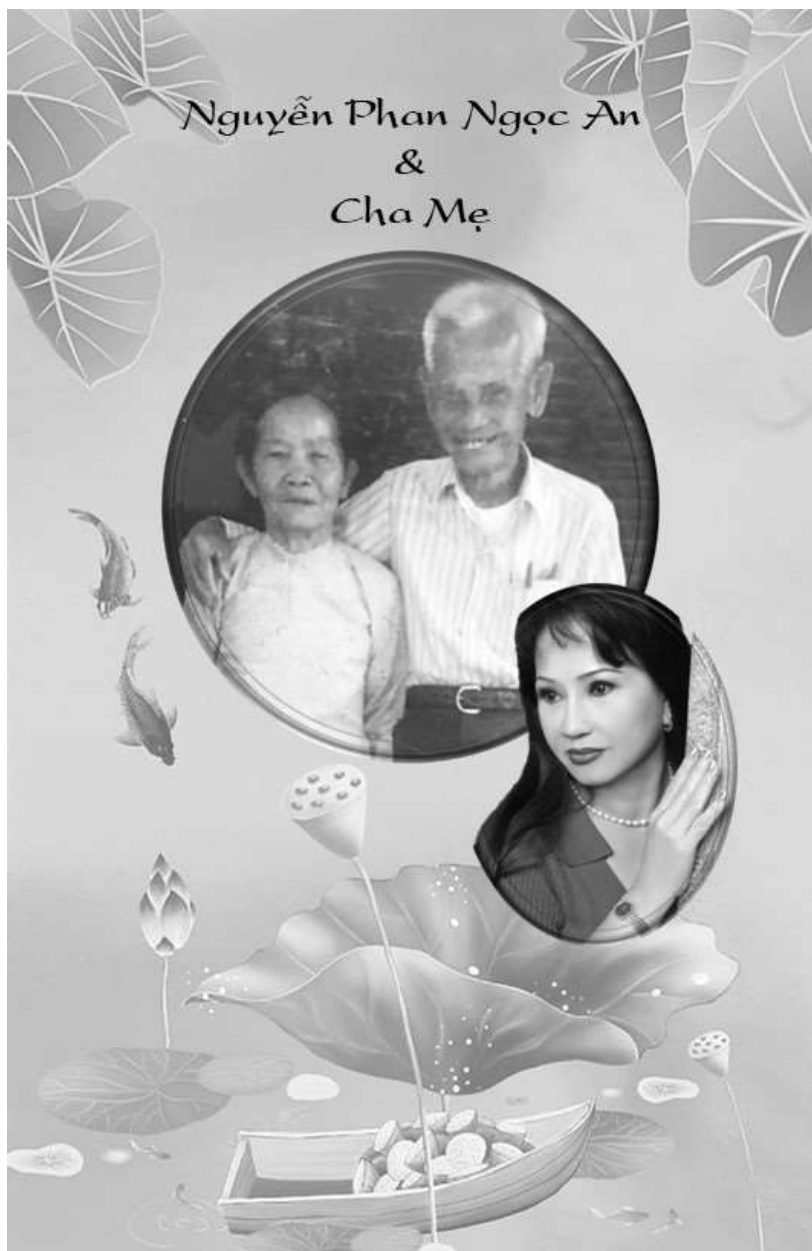
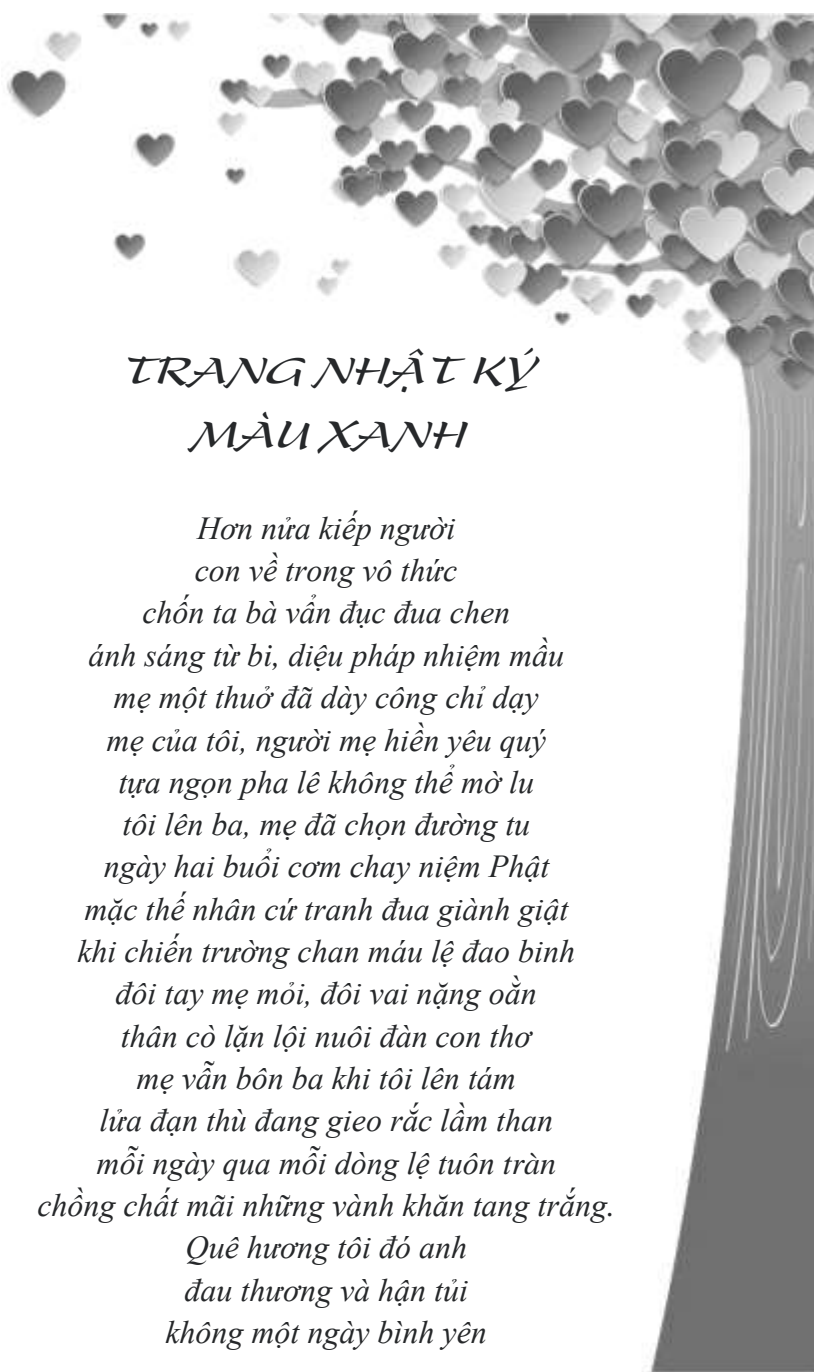

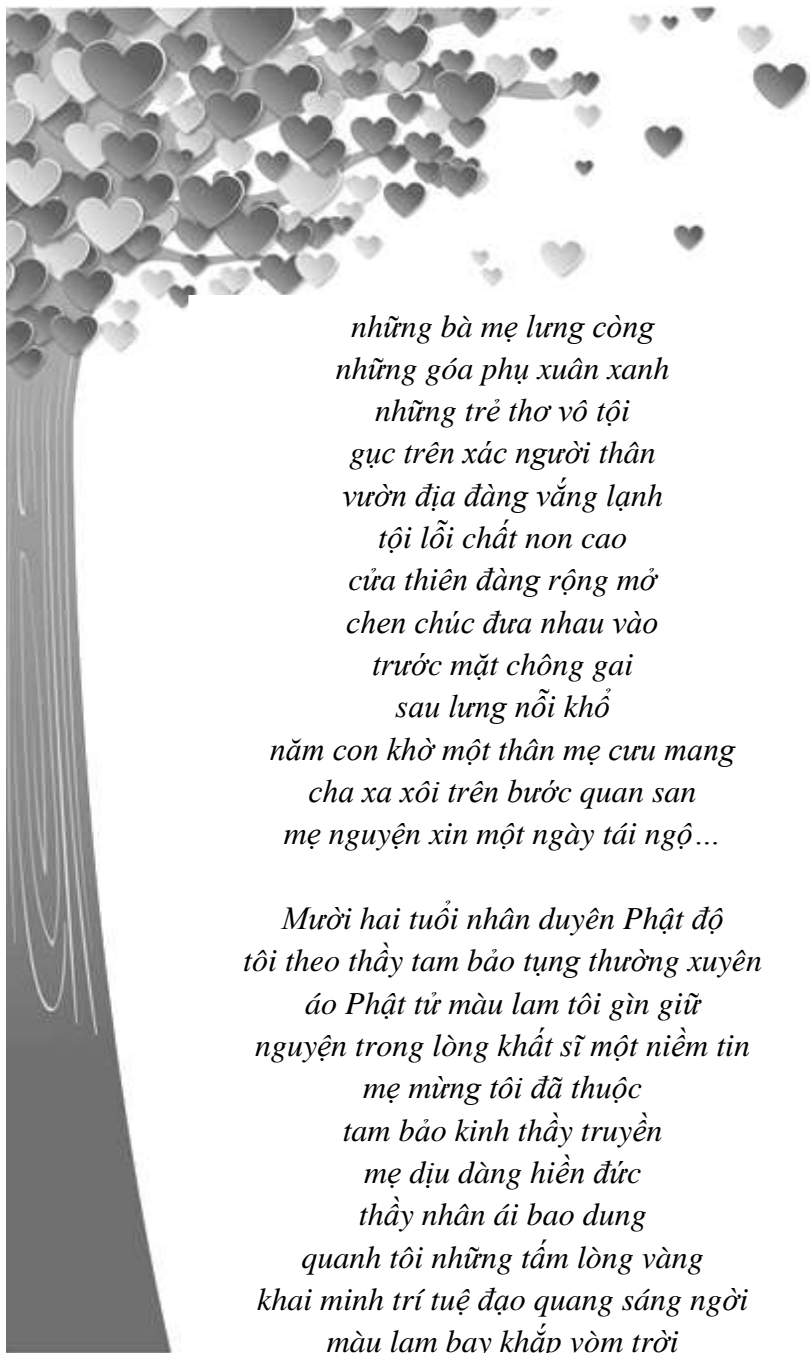
Nguyễn Phan Ngọc An
&
Cha Mẹ

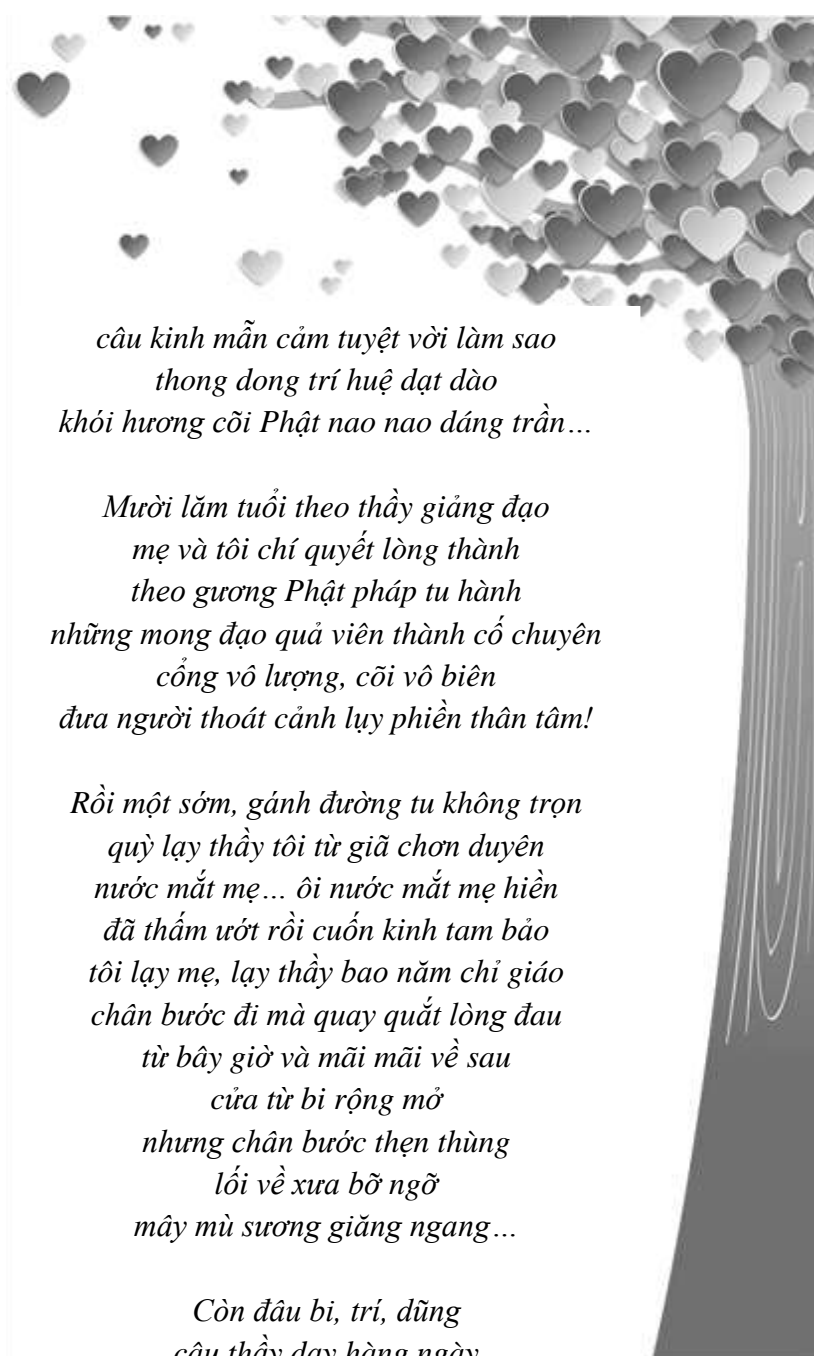
TRANG NHẬT KÝ
MÀU XANH

*Hơn nửa kiếp người
con về trong vô thức
chón ta bà vẫn đực đua chen
ánh sáng từ bi, diệu pháp nhiệm màu
mẹ một thuở đã dày công chỉ dạy
mẹ của tôi, người mẹ hiền yêu quý
tựa ngọn pha lê không thể mờ lu
tôi lên ba, mẹ đã chọn đường tu
ngày hai buổi cơm chay niệm Phật
mặc thế nhân cứ tranh đua giành giết
khi chiến trường chan máu lệ đao binh
đôi tay mẹ mỏi, đôi vai nặng oằn
thân cô lặn lội nuôi đàn con thơ
mẹ vẫn bôn ba khi tôi lên tám
lửa đạn thù đang gieo rắc lầm than
mỗi ngày qua mỗi dòng lệ tuôn tràn
chồng chết mãi những vành khăn tang trắng.
Quê hương tôi đó anh
đau thương và hận tui
không một ngày bình yên*

*những bà mẹ lưng còng
những góa phụ xuân xanh
những trẻ thơ vô tội
gục trên xác người thân
vườn địa đàng vắng lạnh
tội lỗi chất non cao
cửa thiên đàng rộng mở
chen chúc đưa nhau vào
trước mặt chông gai
sau lưng nỗi khổ
năm con khờ một thân mẹ cưu mang
cha xa xôi trên bước quan san
mẹ nguyện xin một ngày tái ngộ...*

*Mười hai tuổi nhân duyên Phật độ
tôi theo thầy tam bảo tụng thường xuyên
áo Phật tử màu lam tôi gìn giữ
nguyện trong lòng khát sữ một niềm tin
mẹ mừng tôi đã thuộc
tam bảo kinh thầy truyền
mẹ dịu dàng hiền đức
thầy nhân ái bao dung
quanh tôi những tấm lòng vàng
khai minh trí tuệ đạo quang sáng ngời
màu lam bay khắp vòm trời*

*câu kinh mẫn cảm tuyệt vời làm sao
thong dong trí huệ đạt dào
khói hương cõi Phật nao nao đáng trân...*

*Mười lăm tuổi theo thầy giảng đạo
mẹ và tôi chí quyết lòng thành
theo gương Phật pháp tu hành
những mong đạo quả viên thành cố chuyên
cố gắng vô lượng, cõi vô biên
đưa người thoát cảnh lụy phiền thân tâm!*

*Rồi một sớm, gánh đường tu không trọn
quỳ lạy thầy tôi từ giã chơn duyên
nước mắt mẹ... ôi nước mắt mẹ hiền
đã thấm ướt rồi cuốn kinh tam bảo
tôi lạy mẹ, lạy thầy bao năm chỉ giáo
chân bước đi mà quay quắt lòng đau
từ bây giờ và mãi mãi về sau
cửa từ bi rộng mở
nhưng chân bước thẹn thùng
lối về xưa bờ ngõ
mây mù sương giăng ngang...*

*Còn đâu bi, trí, dũng
câu thầy dạy hàng ngày*

*còn đâu kinh nhật tụng
cùng mẹ nguyện từng đêm
quanh sân ngập xác hoa vàng
đưa người mười bảy sang ngang bến đò
nguyệt cảm khi tỏ khi mờ
pháo hồng còn vương vẫn thơ tạ từ
lời kinh con vẫn đọc hằng ngày
“thân con đây tội nghiệp đầy đầy”
trời cao còn phải chịu cơn sấm sét
làm kiếp người sao tránh khỏi rủi may
duyên ba sinh do con tạo vẫn xoay
tôi đã khóc trong ngày vui hôn lễ...*

*Khi tôi hiểu thì ôi thôi đã trễ
lỡ nhúng chàm đâu dễ rút chân ra
rời miệng đời rời tai tiếng gần xa
chút danh hảo, tay núu cành bắt hạnh!*

*Rồi ngày lại ngày qua
chiến tranh dài bất tận
bao sầu khổ đời hoa
trong kiếp người lặn độn
thế cờ không thể đổi
dưới bàn tay bạo tàn
kiếp phù sinh ngắn ngủi*

phận má hồng cưu mang...

*Tam bảo kinh sau thời gian quên lãng
bụi đường trần cũng lấm cả hàn y
nguyện trong tâm vì đạo cả chuyên trì
mong Phật độ con quay về bi, trí, dũng
nợ ba sinh đã trả xong
căn duyên còn vướng bận
dù con thơ đã lớn
tim óc rối tơ vò
vừa làm mẹ, làm cha
giữa biển người bao la
thân đảo điên trăm bề
tưởng bao lần vấp ngã...
lời đường mật bướm hoa ...*

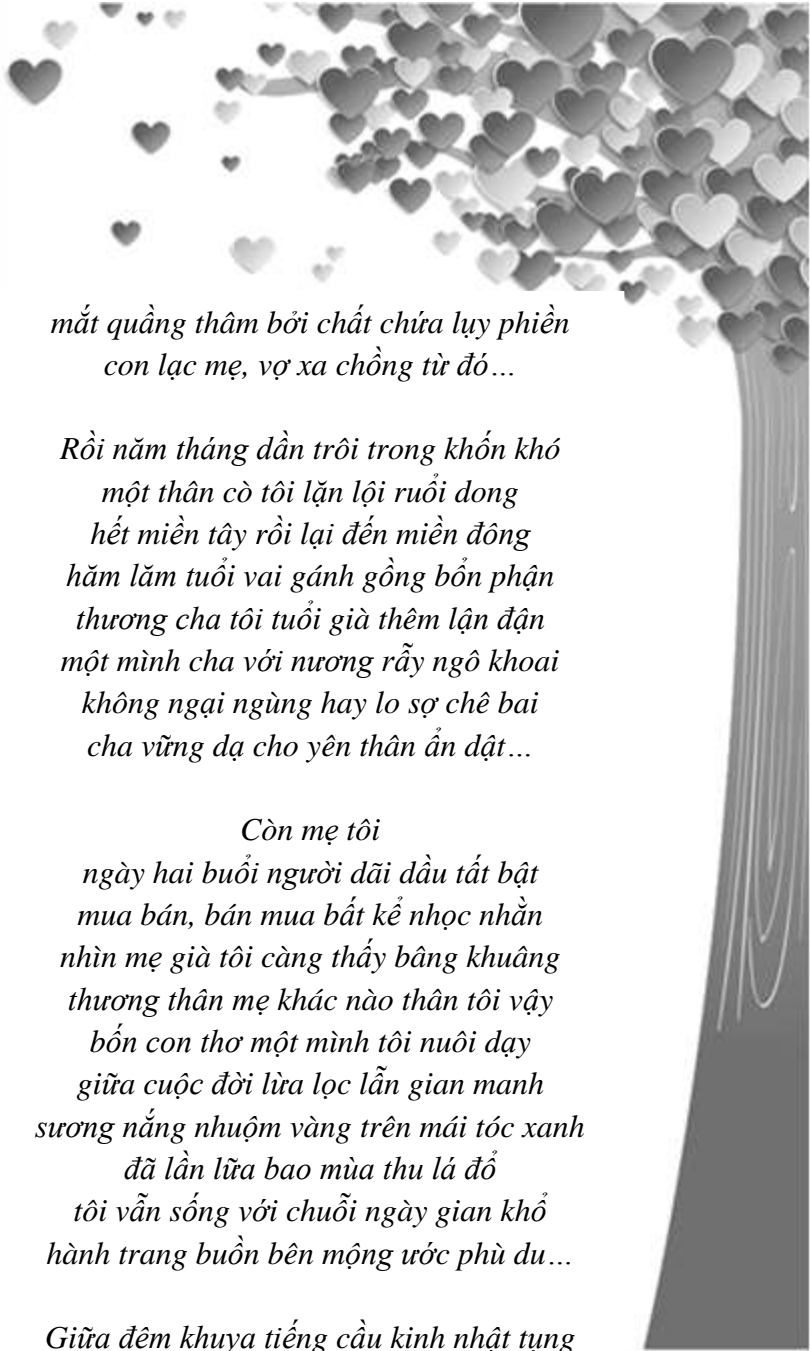
*Tất cả rồi cũng qua
nhờ ý chí nghị lực
dù cảnh đời phong ba
dù gian nan cơ cực
thân liễu bỏ xông pha
nuôi con đến trưởng thành
chí, tài con có đủ
một ngày một nên danh
chẳng thẹn với lương tâm*

*dẫu biết đời vị kỷ
lừa lọc những sai lầm
vun trồng căn thiện mỹ
biết ai có căn tu
biết ai bạn ai thù
trên chiếc thuyền bát nhã
đảo tiên chẳng còn xa...*

*Mẹ ôm tôi vào lòng
Phật ở trong tâm ta
đâu cần phải ở chùa
đâu cần phải xuống tóc
đâu phải mặc nâu sòng
mới gọi là chân tu...*

*Rời Mậu Thân rời mùa hè đỏ lửa
chiến tranh dài trên mảnh đất thân yêu
từng mái đầu xanh ngã gục đã nhiều
đêm di hận, anh gánh dầu vượt biển
sông núi Việt thêm một lần đưa tiễn
những linh hồn trôi giạt giữa đại dương
những chiến binh bỏ xác giữa sa trường
dòng lệ mẹ đã dâng trào bất tận
núi đá cao gục đầu bên suối lạnh
biển quặn đau vùi dập những oan khiên*

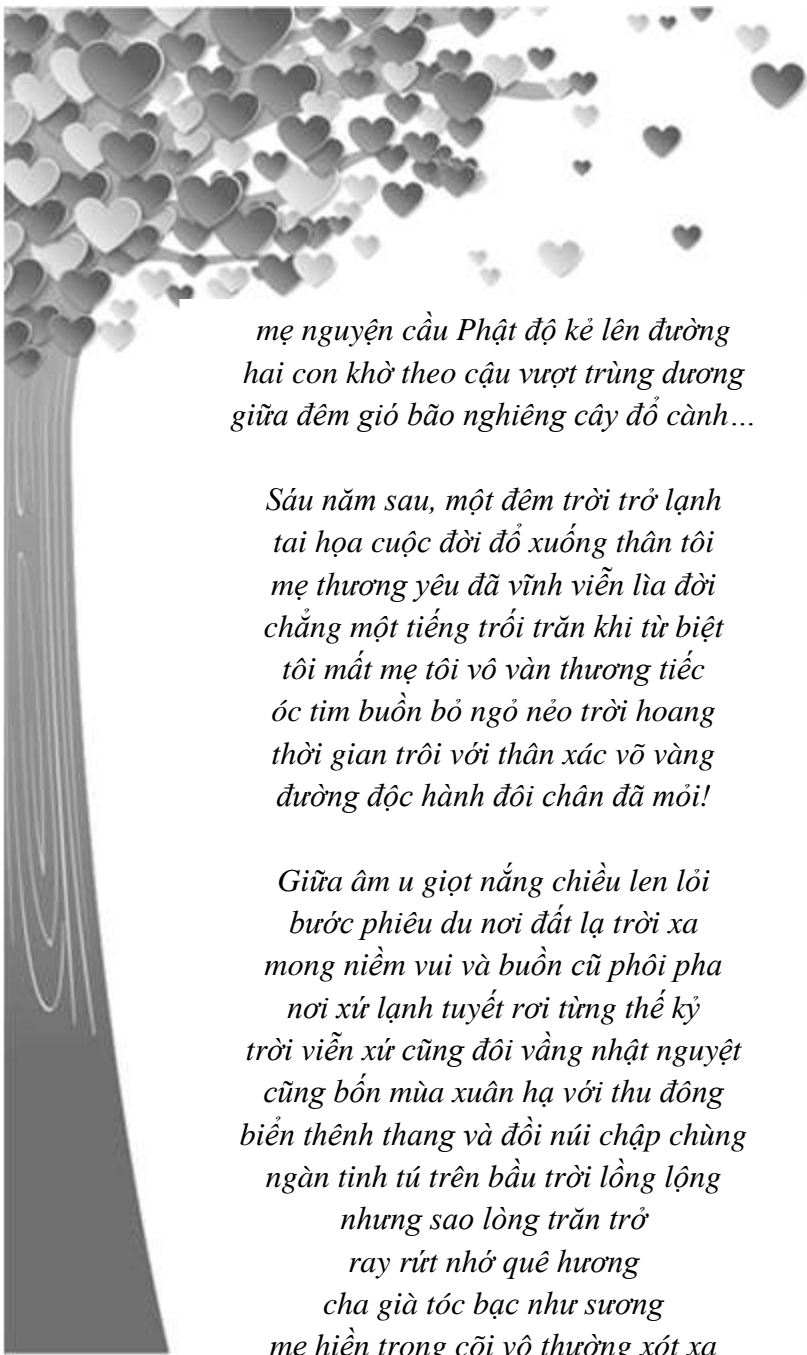
*mắt quàng thâm bởi chất chứa lụy phiền
con lạc mẹ, vợ xa chồng từ đó...*

*Rồi năm tháng dần trôi trong khôn khó
một thân cò tôi lận lội ruổi dong
hết miền tây rồi lại đến miền đông
hăm lăm tuổi vai gánh gồng bốn phận
thương cha tôi tuổi già thêm lận đận
một mình cha với nương rẫy ngô khoai
không ngại ngừng hay lo sợ chê bai
cha vững dạ cho yên thân ẩn dật...*

Còn mẹ tôi

*ngày hai buổi người dãi dầu tát bật
mua bán, bán mua bất kể nhọc nhằn
nhìn mẹ già tôi càng thấy băng khuâng
thương thân mẹ khác nào thân tôi vậy
bốn con thơ một mình tôi nuôi dạy
giữa cuộc đời lừa lọc lẫn gian manh
sương nắng nhuộm vàng trên mái tóc xanh
đã lần lữa bao mùa thu lá đỏ
tôi vẫn sống với chuỗi ngày gian khổ
hành trang buồn bên mộng ước phù du...*

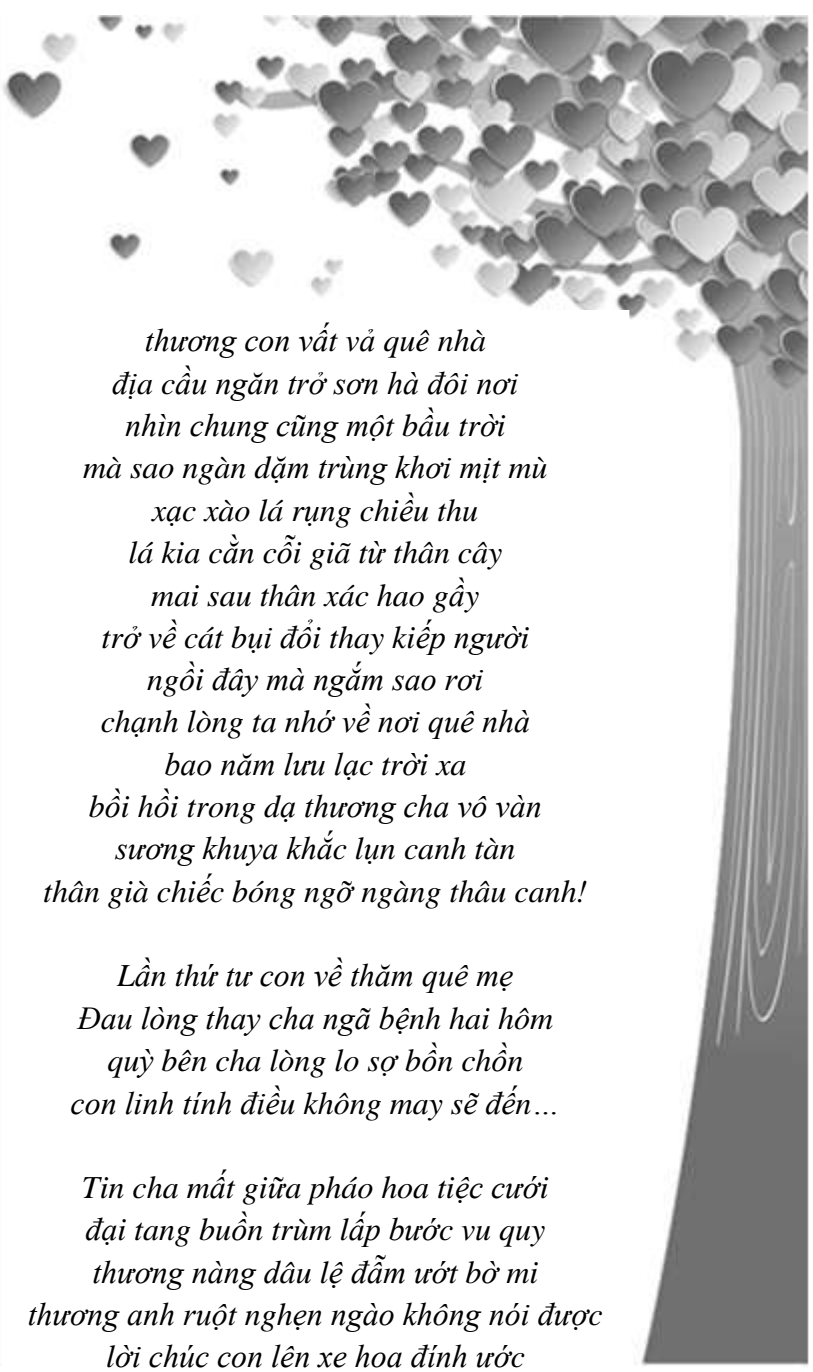
Giữa đêm khuya tiếng cầu kinh nhật tụng

*mẹ nguyện cầu Phật độ kẻ lên đường
hai con khờ theo cậu vượt trùng dương
giữa đêm gió bão nghiêng cây đổ cành...*

*Sáu năm sau, một đêm trời trở lạnh
tai họa cuộc đời đổ xuống thân tôi
mẹ thương yêu đã vĩnh viễn lìa đời
chẳng một tiếng trời trần khi từ biệt
tôi mất mẹ tôi vô vàn thương tiếc
óc tim buồn bỏ ngổ nẽo trời hoang
thời gian trôi với thân xác vờ vàng
đường độc hành đôi chân đã mỏi!*

*Giữa âm u giọt nắng chiều len lỏi
bước phiêu du nơi đất lạ trời xa
mong niềm vui và buồn cũ phơi pha
nơi xứ lạnh tuyết rơi từng thế kỷ
trời viễn xứ cũng đôi vầng nhật nguyệt
cũng bốn mùa xuân hạ với thu đông
biển thênh thang và đồi núi chập chùng
ngàn tinh tú trên bầu trời lồng lộng
nhưng sao lòng trần trở
ray rứt nhớ quê hương
cha già tóc bạc như sương
mẹ hiền trong cõi vô thường xót xa*

*thương con vất vả quê nhà
địa cầu ngăn trở sơn hà đôi nơi
nhìn chung cũng một bầu trời
mà sao ngàn dặm trùng khơi mịt mù
xạc xào lá rụng chiều thu
lá kia cằn cõi già từ thân cây
mai sau thân xác hao gầy
trở về cát bụi đổi thay kiếp người
ngồi đây mà ngắm sao rơi
chạnh lòng ta nhớ về nơi quê nhà
bao năm lưu lạc trời xa
bồi hồi trong dạ thương cha vô vàn
sương khuya khắc lụn canh tàn
thân già chiếc bóng ngõ ngàng thân canh!*

*Lần thứ tư con về thăm quê mẹ
Đau lòng thay cha ngã bệnh hai hôm
quỳ bên cha lòng lo sợ bồn chồn
con linh tính điều không may sẽ đến...*

*Tin cha mất giữa pháo hoa tiệc cưới
đại tang buồn trùm lấp bước vu quy
thương nàng dâu lệ đẫm ướt bờ mi
thương anh ruột nghẹn ngào không nói được
lời chúc con lên xe hoa đính ước*

*mà lòng anh đang nức nở từng cơn
còn riêng ta ôi ngậm đắng tủi hờn
không thể thốt nên câu mừng hai cháu
trời trên cao chín tầng mây có thấu
đảo điên này ai giày xéo tim ai
đau thương kia ôi nặng trĩu từng ngày
cha yên giấc ngàn thu trong cô quạnh
anh em con không tròn câu hiếu hạnh
chữ sinh thành chưa đền đáp mảy may
mong hồn linh cha vất vương dâu đây
hộ trì con cháu những ngày lưu vong...*

*Từ đây là kẻ mồ côi
mẹ cha lần lượt về nơi suối vàng
kiếp tầm, một kiếp đa đoan
sầu dâng ai nữ đong tràn mắt môi
chữ đau vương mãi thân tôi
xót xa ai biết đây vui trong lòng
bao giờ tôi trả nợ xong
thong dong một cõi mây hồng thành thang...*

nguyễn phan ngọc an

Thế Giới Đau Thương Mùa Đại Dịch 2020